

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๖

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๕๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกัน

และระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. การเก็บรักษาหรือการมีไว้ซึ่งสิ่งที่จะทำให้เกิด
อัคคีภัยได้ง่ายจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) สิ่งดังต่อไปนี้ จะต้องเก็บรักษาไว้ในห้องที่มิดชิด
และพ้นทำด้วยซิเมนต์ เหล็ก หรืออิฐ หลังคาและเพดานทำ
ด้วยวัสดุทนไฟ และห้องเก็บดังกล่าวนี้ ต้องอยู่ห่างจากกอง

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๖

ไฟ เต้าไฟ หรือการหุงต้มใด ๆ อย่างน้อย ๕ เมตร โดยรอบ ทั้งต้องให้มีช่องลมสำหรับให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก ห้ามเก็บรักษาไว้ในห้องที่มีประตูหรือหน้าต่างทำด้วยกระจก คือ

(๑) แอลกอฮอล์ ซึ่งมีความแรงตั้งแต่ร้อยละ ๗๐ โดยปริมาตรขึ้นไป มีปริมาณตั้งแต่ ๔๐ ลิตรขึ้นไป

(๒) อีเทอร์ มีปริมาณตั้งแต่ ๔๐ ลิตรขึ้นไป

(๓) น้ำมันนีนอรัลเทอร์เพนไดน์ มีปริมาณตั้งแต่ ๒๐๐ ลิตรขึ้นไป หรือน้ำมันก๊าดผสมแล้ว หรือสีจำพวก แล็กเกอร์ หรือน้ำมันผสมสี มีปริมาณแต่ละอย่างหรือรวมกันตั้งแต่ ๔๐๐ กก. ขึ้นไป

(๔) ฟอสฟอรัสแดง สารผสมของฟอสฟอรัส รวมทั้งไม้ขีดไฟ หรือส่วนผสมของหัวไม้ขีดไฟ มีปริมาณแต่ละอย่างหรือรวมกันตั้งแต่ ๕๐ กก. ขึ้นไป

(๕) วัตถุซึ่งประกอบด้วยไนโตรเซลลูโลส มีน้ำหนักตั้งแต่ ๕๐ กก. ขึ้นไป หรือฟิล์มภาพยนตร์ทุกขนาดที่ติดไฟได้ง่าย มีความยาวตั้งแต่ ๓,๐๐๐ เมตร ถึง ๖,๐๐๐ เมตร ถ้า

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๖

เกิน ๖,๐๐๐ เมตรขึ้นไป จะต้องสร้างที่เก็บรักษาตามเงื่อนไข และแบบแปลนที่เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจะได้กำหนด

(๖) คัลเซียมคาร์ไบด์ มีปริมาณตั้งแต่ ๑๐๐ กก. ขึ้นไป

(๗) ก๊าซที่อาจทำให้เกิดเพลิงได้ง่ายซึ่งเก็บไว้ด้วยความดันในถังบรรจุ เช่น อะเซทิลีน ออกซิเจน ไฮโดรเจน มีปริมาณแต่ละอย่างหรือรวมกันตั้งแต่ห้าท่อนขึ้นไป

(๘) อะซีโตน มีปริมาณตั้งแต่ ๔๐ ลิตรขึ้นไป

(๙) สิ่งดังต่อไปนี้จะต้องเก็บรักษาไว้ในสถานที่มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก และต้องอยู่ห่างจากกองไฟ เตาไฟ หรือการहुंदมใด ๆ อย่างน้อย ๔ เมตร โดยรอบ คือ

(๑) น้ำมันสน หรือน้ำมันยาง มีปริมาณแต่ละอย่างหรือรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ ลิตรขึ้นไป น้ำมันสั้วหรือน้ำมันพืชทุกชนิด มีปริมาณแต่ละอย่างหรือรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป

(๒) ถ่านหินทุกชนิด นอกจากชนิดแอนทราไซต์ มีปริมาณตั้งแต่ ๑๐๐ ตันขึ้นไป

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๔๘๖

(๓) สารที่ให้ออกซิเจนได้ง่าย เช่น ไนเตรต ไนไตรต์ คลอเรต มีปริมาณแต่ละอย่างหรือรวมกันตั้งแต่ ๑๐๐ กก. ขึ้นไป

(๔) นุ่นที่กะเทาะเปลือกและเอาเมล็ดออกแล้ว มีปริมาณตั้งแต่ ๕๐๐ กก. ขึ้นไป นุ่นที่กะเทาะเปลือกแล้วแต่ยังมีได้เอาเมล็ดออก ผ้ายดิบ หรือปอดิบ มีปริมาณแต่ละอย่างหรือรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กก. ขึ้นไป

(๕) ไข่ มีปริมาณตั้งแต่ ๕๐๐ กก. ขึ้นไป

(๖) ขันทุกชนิด มีปริมาณตั้งแต่ ๕๐๐ กก. ขึ้นไป

การเก็บสิ่งของตาม (๑) (๓) (๔) และ (๕) ห้ามเก็บทับถมกันเกินกว่ากองละ ๑๐ ตัน ส่วนสิ่งของตาม (๖) ห้ามเก็บทับถมกันเกินกว่ากองละ ๑๐๐ ตัน

(ค) ฟอสฟอรัสเหลือง ต้องเก็บรักษาไว้ในน้ำ

ข้อ ๒. ผู้ประกอบกิจการอันอาจทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่าย จะต้องมิได้ขังสิ่งที่เป็นในการป้องกันหรือระงับอัคคีภัย ดังต่อไปนี้

เล่ม ๓๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๖

(๑) การเก็บรักษาและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงทุกชนิด ซึ่งมีปริมาณ ๒,๐๐๐ ลิตร หรือเศษของ ๒,๐๐๐ ลิตร ต่อเครื่องดับเพลิงชนิดฟองก๊าซ ขนาด ๑๐ ลิตร ๑ เครื่อง หรือชนิดคาร์บอนไดออกไซด์เหลวแบบสะสมความดันขนาดน้ำหนัก ซึ่งไม่รวมน้ำหนักของภาชนะที่บรรจุ ไม่น้อยกว่า ๖.๘ กก. ๑ เครื่อง

(๒) การกลั่น หรือผลิตน้ำมันเชื้อเพลิง หรือของเหลวที่ไวไฟ และการกลั่นหรือผลิตน้ำมันพืชหรือน้ำมันสัตว์ทุกชนิด ซึ่งมีบริเวณเนื้อที่ในการประกอบการ ๑๐๐ ตารางเมตร หรือเศษของ ๑๐๐ ตารางเมตร ต่อเครื่องดับเพลิงชนิดฟองก๊าซขนาด ๑๐ ลิตร ๑ เครื่อง หรือชนิดคาร์บอนไดออกไซด์เหลวแบบสะสมความดัน ขนาดน้ำหนัก ซึ่งไม่รวมน้ำหนักของภาชนะที่บรรจุ ไม่น้อยกว่า ๖.๘ กก. ๑ เครื่อง

(๓) การหล่อหลอมโลหะทุกชนิด ซึ่งมีบริเวณเนื้อที่ในการประกอบการ ๑๐๐ ตารางเมตร หรือเศษของ ๑๐๐ ตารางเมตร ต่อเครื่องดับเพลิงชนิดกรดโซดา ขนาด ๑๐ ลิตร ๑ เครื่อง หรือชนิดฟองก๊าซขนาด ๑๐ ลิตร ๑ เครื่อง

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๖

(๔) การสะสมสิ่งต่อไปนี้ให้เกิดอรรถกัมยได้ง่าย ซึ่ง
มีบริเวณเนื้อที่ในการประกอบการ ๑๐๐ ตารางเมตร หรือเศษ
ของ ๑๐๐ ตารางเมตร ต่อเครื่องดับเพลิงชนิดกรด-โซดา
ขนาด ๑๐ ลิตร ๑ เครื่อง หรือชนิดฟองก๊าซ ขนาด ๑๐ ลิตร
๑ เครื่อง

(๕) การผลิตหรือกั้ววัตถุจำพวกไนโตร-เซลลูโลส
น้ำหนัก ๑๐๐ กก. หรือเศษของ ๑๐๐ กก. ต่อเครื่องดับเพลิง
ชนิดคาร์บอนไดออกไซด์เหลวแบบสะสมความดัน ขนาด
น้ำหนัก ซึ่งไม่รวมน้ำหนักของภาชนะที่บรรจุ ไม่น้อยกว่า
๖.๘ กก. ๑ เครื่อง

(๖) การผลิตหรือค้าเครื่องกระสุนปืน นอกจากกระสุน
อัดลม มีจำนวน ๑๐,๐๐๐ นัด วัตถุระเบิดน้ำหนัก ๑๐๐ กก.
ดอกไม้เพลิงน้ำหนัก ๒๐๐ กก. หรือเศษของจำนวนดังกล่าว
แล้ว แล้วแต่กรณี ต่อเครื่องดับเพลิงชนิดฟองก๊าซ ขนาด
๑๐ ลิตร ๑ เครื่อง หรือชนิดคาร์บอนไดออกไซด์เหลวแบบ
สะสมความดัน ขนาดน้ำหนัก ซึ่งไม่รวมน้ำหนักของภาชนะที่
บรรจุ ไม่น้อยกว่า ๖.๘ กก. ๑ เครื่อง

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๔๙๖

(๑) การซ่อม อัฒ ฉัด ล้าง รัถยนต์ เรือยนต์ หรือเครื่องยนต์อื่น ๆ การพ่นสี การผลิต หรือค้ำน้ำหนัก ชนิด หรือสแตกเคอร์ ซึ่งมีบริเวณเนื้อที่ในการประกอบการ ๑๐๐ ตารางเมตร หรือเศษของ ๑๐๐ ตารางเมตร ต่อเครื่อง ดับเพลิงชนิดฟองอากาศขนาด ๑๐ ลิตร ๑ เครื่อง หรือชนิด การบ่อนไดออกไซด์เหลวแบบสะสมความดัน ขนาดน้ำหนัก ซึ่งไม่รวมน้ำหนักของภาชนะที่บรรจุ ไม่น้อยกว่า ๖.๘ กก. ๑ เครื่อง

(๔) การประกอบอุตสาหกรรมเกี่ยวกับยางพารา ซึ่งมีบริเวณเนื้อที่ในการประกอบการ ๑๐๐ ตารางเมตร หรือเศษ ของ ๑๐๐ ตารางเมตร ต่อเครื่องดับเพลิงชนิดกรด - โซดา ขนาด ๑๐ ลิตร ๑ เครื่อง หรือชนิดฟองอากาศ ขนาด ๑๐ ลิตร ๑ เครื่อง

(๕) การชักแห้งเครื่องนุ่งห่ม ต้องมีเครื่องดับเพลิง ชนิดฟองอากาศ ขนาด ๑๐ ลิตร ๑ เครื่อง หรือชนิดการบ่อน ไดออกไซด์เหลวแบบสะสมความดัน ขนาดน้ำหนัก ซึ่งไม่รวม น้ำหนักของภาชนะที่บรรจุ ไม่น้อยกว่า ๖.๘ กก. ๑ เครื่อง

เดิม ๗๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๔๙๖

ถ้ามีบริเวณเนื้อที่ในการประกอบการเกินกว่า ๑๐๐ ตารางเมตร ให้เพิ่มเครื่องดับเพลิงชนิด กรด — โซดา ขนาด ๑๐ ลิตร ๑ เครื่อง หรือชนิดคาร์บอนไดออกไซด์เหลวแบบสะสมความดัน ขนาด น้ำหนัก ซึ่งไม่รวมน้ำหนักของภาชนะที่บรรจุ ไม่น้อยกว่า ๖.๘ กก. ๑ เครื่อง

(๑๐) โรงงานไม้ขีดไฟหรือสถานสะสมไม้ขีดไฟ มี ปริมาณตั้งแต่ ๕๐ กก. ขึ้นไป หรือมีบริเวณเนื้อที่ในการ ประกอบการ ๑๐๐ ตารางเมตร หรือเศษของ ๑๐๐ ตารางเมตร ต่อเครื่องดับเพลิงชนิด กรด — โซดา ขนาด ๑๐ ลิตร ๑ เครื่อง หรือชนิดคาร์บอนไดออกไซด์เหลวแบบสะสมความดัน ขนาด น้ำหนัก ซึ่งไม่รวมน้ำหนักของภาชนะที่บรรจุ ไม่น้อยกว่า ๖.๘ กก. ๑ เครื่อง

(๑๑) การผลิตแอลกอฮอล์ หรือสุรา ซึ่งมีบริเวณ เนื้อที่ในการประกอบการ ๑๐๐ ตารางเมตร หรือเศษของ ๑๐๐ ตารางเมตร ต่อเครื่องดับเพลิงชนิดคาร์บอนไดออกไซด์ เหลวแบบสะสมความดัน ขนาดน้ำหนัก ซึ่งไม่รวมน้ำหนักของ ภาชนะที่บรรจุ ไม่น้อยกว่า ๖.๘ กก. ๑ เครื่อง หรือชนิดน้ำยา เหวลระเหยไม่น้อยกว่า ๔ ลิตร

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๔๕๖

(๑๒) การประกอบกิจการโรงแรม โรงถ่ายทำภาพยนตร์ และโรงพิมพ์ ซึ่งมีบริเวณเนื้อที่ในการประกอบการ ๑๐๐ ตารางเมตร หรือเศษของ ๑๐๐ ตารางเมตร ต่อเครื่องดับเพลิงชนิดฟองก๊าซ ขนาด ๑๐ ลิตร ๑ เครื่อง หรือชนิดคาร์บอนไดออกไซด์เหลวแบบสะสมความดันขนาดน้ำหนักซึ่งไม่รวมน้ำหนักของภาชนะที่บรรจุ ไม่น้อยกว่า ๖.๘ กก. ๑ เครื่อง

(๑๓) โรงสีข้าวด้วยเครื่องจักร โรงเลื่อยจักร โรงทำหรือสะสมเครื่องมือ หรือสถานสะสมไม้แปรรูป โรงคั่วเมล็ด ซึ่งมีบริเวณเนื้อที่ในการประกอบการ ๑๐๐ ตารางเมตร หรือเศษของ ๑๐๐ ตารางเมตร ต่อเครื่องดับเพลิงชนิดกรด-โซดา ขนาด ๑๐ ลิตร ๑ เครื่อง หรือชนิดฟองก๊าซ ขนาด ๑๐ ลิตร ๑ เครื่อง

(๑๔) การผลิตหรือสะสมก๊าซที่อาจทำให้เกิดเพลิงได้ง่าย ซึ่งเก็บไว้ด้วยความดันในที่บรรจุ เช่น อะเซทิลีน ออกซิเจน ไฮโดรเจน ซึ่งมีบริเวณเนื้อที่ในการประกอบการ ๑๐๐ ตารางเมตร หรือเศษของ ๑๐๐ ตารางเมตร ต่อเครื่อง

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๖

ดับเพลิงชนิดฟองก๊าซขนาด ๑๐ ลิตร ๑ เครื่อง หรือชนิด
คาร์บอนไดออกไซด์เหลวแบบสะสมความดัน ขนาดน้ำหนัก
ซึ่งไม่รวมน้ำหนักของภาชนะที่บรรจุ ไม่น้อยกว่า ๖.๘ กก.
๑ เครื่อง

(๑๕) การผลิตหรือสะสมวัตถุเคมีที่อาจทำให้เกิด
เพลิงได้ง่าย เช่น กรด—กำมะถัน กรดดินประสิว โซดา
แผดเผา คัลเซียมคาร์ไบด์ โปตัสเซียมคลอเรต ซึ่งมีบริเวณ
เนื้อที่ในการประกอบการ ๑๐๐ ตารางเมตร หรือเศษของ ๑๐๐
ตารางเมตร ต่อเครื่องดับเพลิงชนิดฟองก๊าซ ขนาด ๑๐ ลิตร
๑ เครื่อง หรือชนิดคาร์บอนไดออกไซด์เหลวแบบสะสมความ
ดัน ขนาดน้ำหนัก ซึ่งไม่รวมน้ำหนักของภาชนะที่บรรจุ ไม
่น้อยกว่า ๖.๘ กก. ๑ เครื่อง หรือชนิด กรด—โซดา ขนาด
๑๐ ลิตร ๑ เครื่อง

(๑๖) โรงงานปั้นป้อหรือท่อกระสอบด้วยเครื่องจักร
ปั้นผ้า หรือท่อผ้าด้วยเครื่องจักร หรือโรงงานอื่น ซึ่งมี
บริเวณเนื้อที่ในการประกอบการ ๑๐๐ ตารางเมตร หรือเศษ
ของ ๑๐๐ ตารางเมตร ต่อเครื่องดับเพลิงชนิด กรด—โซดา

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๖

ขนาด ๑๐ ลิตร ๑ เครื่อง หรือชนิดฟองกาช ขนาด ๑๐ ลิตร ๑ เครื่อง

(๑๓) โรงงานทำชันพวง โรงงานทำเซลลูลิก หรือ สะสมได้ ซึ่งมีบริเวณเนื้อที่ในการประกอบการ ๑๐๐ ตารางเมตร หรือเศษของ ๑๐๐ ตารางเมตร ต่อเครื่องดับเพลิงชนิด กรด-โซดา ขนาด ๑๐ ลิตร ๑ เครื่อง หรือชนิดฟองกาช ขนาด ๑๐ ลิตร ๑ เครื่อง

ข้อ ๓. นอกจากจะต้องมีเครื่องดับเพลิงทางเคมีตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ แล้ว ผู้ประกอบการกิจการตามข้อ ๒ (๒) (๓) (๑๐) (๑๖) โรงสีข้าวด้วยเครื่องจักรที่มั่งกำลังสีข้าวได้วันละไม่ต่ำกว่า ๒๐ เกวียน หรือโรงเลื่อยจักร จะต้องมเครื่องสูบน้ำดับเพลิงที่มีความดัน ๔๕ กก. ต่อ ๖ ตาราง ซม. อีก ๑ เครื่อง กับทั้งจะต้องจัดให้มีแหล่งน้ำสำหรับใช้เครื่องสูบน้ำนั้นตามสมควร

ข้อ ๔. บรรดาเครื่องดับเพลิงทางเคมี หรือเครื่องสูบน้ำดับเพลิงที่กล่าวไว้ในกฎกระทรวงนี้ จะต้องอยู่ในสภาพที่ใช้การได้

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๔๙๖

ข้อ ๕. ให้ผู้ประกอบกิจการตามข้อ ๒ อยู่แล้วในวันใช้
กฎกระทรวงนี้ จัดให้มีเครื่องดับเพลิงตามความในกฎกระทรวง
นี้ ภายในกำหนด ๑๒๐ วัน

ข้อ ๖. เครื่องหมายกำหนดเขตที่ห้ามมิให้ยานพาหนะ
หรือบุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาตผ่านเข้าไป มีลักษณะเป็นป้าย
แบนกลม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๔๕ ซม. พื้นสีแดง ขอบ
ขาว กว้าง ๕ ซม. ตรงกึ่งกลางพื้นป้าย มีอักษรสีขาว ข้อ
ความว่า “เขตดับเพลิง ห้ามเข้า”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๙๖

พลโท บ. เทพหัสดิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ

กำหนดวัตถุที่อาจทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่าย หรือมีจุดเกิดไฟคำ วาง
เงื่อนไขในการเก็บรักษาหรือการมีไว้ ซึ่งวัตถุเชื้อเพลิงเหล่านี้ ตลอดจน
ถึงกำหนดชนิดเครื่องดับเพลิง ให้ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง
มีไว้สำหรับป้องกันอัคคีภัยให้อยู่คงกับประเภทของไฟ.